

der f.eks. ikke stillet et forslag om en demokratisering af Lønmodtagernes Dyrtidsfond?

Lad mig i den forbindelse stille et spørgsmål til Det Radikale Venstre: Skal vi ikke gå sammen om at forberede en offensiv med hensyn til demokratisering af de økonomiske fonde, så der bliver reelt demokrati i LD, ATP og de andre store økonomiske fonde? Det kunne da være et flot demokratisk signal til verden uden for dette hus.

For det syvende åndsfrihed og tolerance, kamp for de humanistiske værdier. For vi taler meget om økonomi i dette hus, men bag alle disse tal bør der jo ligge nogle visioner om, hvordan vi kan bygge et menneskeligt samfund op, og hvordan humanismen i højere grad kan komme ind i den måde, vi lever på, producerer på og forholder os til hinanden på.

Det betyder, at tolerance og frisind er grundlæggende principper i den måde, som vi i SF tænker politisk på, og derfor vil vi aldrig nogen sinde gå ind i den intolerante kamp for stramninger over for de svageste og de fremmede, sådan som andre partier gør. For os er det en væsentlig del af humanismen og tolerancen at holde fast i en holdning og en politik, der går ud på, at vi alle sammen skal kunne være her.

Endelig for det ottende økonomisk ansvarlighed.

Det er altså vores bud på et visionært alternativ til de borgerlige partier, som forhåbentlig ikke får magten. Og som sagt er vi villige til på det grundlag at forsøge at påvirke regeringen til efteråret og påvirke samfundsudviklingen frem til næste folketingsvalg og forhåbentlig også derefter.

Formanden:

Så er der i første runde indtegnet fire korte bemærkninger til hr. Keld Albrechtsen, hr. Bruno Jerup, hr. Kim Behnke og hr. Peter Duetoft, og derudover fru Elisabeth Arnold og hr. Jens Kirk. Først hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Holger K. Nielsen kom ikke ind på et af de mest afgørende spørgsmål, vi står over for, nemlig den nye unionstraktat, som man er ved at udarbejde på regeringskonferencen, og derfor vil jeg spørge hr. Holger K. Nielsen, om tiden ikke er inde til, at SF nu forlader det nationale kompromis, om tiden ikke er inde til, at man erkender, at den Edinburgh-Afgørelse, som

blev vedtaget i sin tid, var en frygtelig fejltagelse, som nu fører til, at regeringen giver de andre lande lov til at overføre retspolitikken og flygtningepolitikken og Schengenkonventionen osv. til det overnationale område, og om tiden ikke er inde til, at SF i stedet burde støtte Enhedslistens forslag om at nedlægge veto imod den nye traktat.

Er det ikke sådan, at man godt ved, hvordan den traktat kommer til at se ud: at der ikke bliver bedre miljøgarantier i den, og at der kommer en masse overnational unionsmagt ind i den? Og hvad er det så, der får SF til at tøve? For vi ville jo så inderligt ønske, at SF efter 4 års ørkenvandring med de nationale kompromispartier nu endelig ville vende tilbage til os andre i unionsmodstanden.

Formanden:

Først hr. Bruno Jerup og derefter hr. Kim Behnke. Og da der var seks i det hele, tager vi svaret efter de tre.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Der var et udsagn fra hr. Holger K. Nielsen, som virkelig overraskede mig en del.

Den ene del af det var sådan set o.k., nemlig at hr. Holger K. Nielsen mente, at statsministeren tog munden for fuld med hensyn til, at man havde indgået forlig med hele spekteret i salen, brede forlig med mange grønne knapper. Det er jeg sådan set enig med hr. Holger K. Nielsen i var at tage munden for fuld.

Men den anden del af det, nemlig forklaringen på, hvorfor det var at tage munden for fuld, var efter min opfattelse helt forfejlet, for sagen er jo, at regeringen i alle væsentlige spørgsmål laver lovgivning sammen med højrefløjten, og at den berømte finanslov for 1997, som SF stemte for, men som Enhedslisten undlod at stemme til, jo, når alt kommer til alt, var et promilleforlig. Vi syntes, det var o.k., men det var altså et promilleforlig.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er måske derfor, regeringen vil have promillegrænsen sat ned, eller også betyder det, at man var stærkt beruset under forhandlingerne – jeg ved det ikke.

Men det, som bringer mig herop, er, at hr. Holger K. Nielsen i går til Ritzaus Bureau kunne oplyse, at det sådan set allerede her i maj måned